

ÜÇÜNCÜ ANTLAŞMA Bölüm 46... Yanlış Yönlendirilmiş Materyalist İnsan Jesus Christus'un Vahyi

Tercüme: Jasmin

İnsanların Ruhi Uyuşukluğu, Bilgisizliği ve Gururu
Rab şöyle konuşuyor...

1. Bu dünyanın yaratılışının nedeni insandır, onun hoşnutluğu için diğer yaratıkları ve tabiat güçlerini ilave ettim öyle ki, o onun muhafazası ve canlanması için kullansın.
2. Eğer insan beni başlangıçtan beri, ruhi çocukluk çağından beri sevip tanısaydı, o zaman o bugün orada ne bilgisizliğin, ne de farkların olduğu ve hepinizin bilgide ve duygularınızın asilliğinde eşit olduğunuz büyük ruhların dünyasına ait olurdunuz.
3. Fakat insanlık ne kadar da yavaş geliyor! O dünyada yaşayalı beri kaç devirler geçti ve hâlâ o ruhi görevini ve gerçek hedefini kavrayamadı. İçindeki ölümsüz ruhunu keşfetmeyi beceremedi, çünkü insan sonsuz yaşama sahiptir; o ruhla ahenk içinde yaşamaktan anlamadı, ne de ruhun haklarını tanıdı ve onun özgürlüğünü çaldı, yeteneklerini geliştirmede ve durduğu yer kaldı. (15, 24)
4. İnsan, kanunumu uygulamaktan vazgeçtiği anda, insanları bölen, kafasını karıştıran, ruhu maddeye bağlayan ve o ruhun özgürce yükselmesini önleyen çeşitli fikirler, teoriler dinler ve doktrinler yarattı. Fakat Kutsal Ruhumun ışığı bütün insanları aydınlatır ve onlara gerçek yaşamın yolunu gösterir. O yolda sadece bir tek yönlendirici vardır, o da vicdandır. (46, 44)
5. Materyalist sadece insan olarak yaşamayı sever. Fakat maddi yaşamın geçici olduğunu bildiği için mümkün olduğu kadar hızlı yaşama amacını güder.
6. Planları ve dilekleri gerçekleşmediği zaman veya acılar herhangi şekilde ona musallat olduğunda çaresizliğe kapılıp (Tanrı'ya) hakaret eder. Kaderine meydan okuyup hakkı olduğu sandığı hoşnutluklardan payını almadığı için O'nu suçlar.
7. Onlar inatçı bedendeki zayıf ruhlardır, onlar ahlâken olgunlaşmamış, materyalist bir yaşamın değersiz eylemlerinin sahte takdirini anlayabilmeleri için çeşitli yollarla denenecekler.
8. Materyalistler ne kadar çok kaderlerini değiştirmek isterler! Her şeyin kendi hayallerine ve dileklerine göre vuku bulmasını ne kadar çok isterler. (258, 48 – 50)
9. Şimdi insanlara bilgeliğimle vahiy verdiğem, sınırlı kavrama güçleri sayesinde tutsak olan ruhlarını özgürlüğe kavuşturmak için yaptığımı anlayabilirsiniz.
10. Hâlâ bu devirde ilhamsız aptal insanlar vardır. İnsanların çoktan berrak ve gelişmeleri yoluyla ileri görüşlü zekâyâ sahip olmaları gerekirken, birçok insan ilk çağlarda yaşıyormuş gibi düşünür ve yaşar.
11. Diğerleri ise bilimde büyük bir ilerleme yaptılar ve gururları ve bencillikleriyle bilimin zirvesine ulaştıkları düşüncesiyle inzivaya çekildiler. Fakat onlar ruhsal gelişme yolunda durakladılar. (180, 32 – 33)
12. Eğer insanlık onun üstünde varlığını sürdüren ve titreşen daha yüksek bir yaşamın bilincinde olsaydı ve ruhuna sormasını bilseydi, ne kadar çok güçlükleri önlemiş, ne kadar çok uçurumlardan

kendisini kurtarmış olurdu. Ama o hayatı boyunca şüphelerine ve belirsizliklerine karşı çare bulamayan bilim adamlarından nasihat sorar. O bilim adamları maddenin derinliklerine girmiş olmalarına rağmen, onların ruhu letarjiye daldığı için onlar ruhsal hayatı bilmezler.

13. İnsan ruhu kendisini bulmak, ona emanet edilen bütün yetenekleri keşfetmek ve ona mücadelesinde yardımcı olmak için uyanmalıdır.

14. Bugün insan, benim tarafımdan yollanmış prens, kendisini dünyada mükemmelleştirmek için dünyanın efendisi olması gerekirken, o dünyanın yaşam ağacından düşüp yellerin oyuncağı olmuş, bin bir değişken durumların kurbanı, doğa güçleri karşısında zayıf, ölüm karşısında çürük ve zavallı, kuru bir yaprak gibidir. (278, 4 – 6)

15. Neden beni inkâr ettiniz diye bazılarınıza soracağım yargı zamanı geldi. Diğerlerine ise: Neden bana zulüm ettiniz? Kendi içini idrak edemeyenin benim krallığının varlığını inkâr etmeye hakkı var mı? Eğer hakikatimi bilmiyorsanız, onu bulmayı beceremiyorsanız, onun yok olduğu anlamına gelmez. Eğer sadece kavrayabildiklerinizin var olduğunu sanıyorsanız, o zaman size birçok şeyleri henüz bilmediğinizi ve gururunuzun çok büyük olduğunu söylüyorum.

16. Size doğrusunu söyleyeyim, her kim Tanrı'yı ve O'nun krallığını inkâr ederse, o kendisini inkâr etmiş olur. Her kim Tanrı'ya ihtiyacı olmadan, kendisinden güç almak isterse, kendisini bağımsız sanırsa ve büyük olabilmek için gururlu duygular beslerse, o kişi bu dünyada iyi bir yere gelemeyecek, yakında yanılacak ve acıları çok ağır olacak.

17. Gerçekten bilge insanlar nerede?

18. Bilmek benim yanlarında varlığımı hissetmek demektir. Bilmek benim ışığım yoluyla yönlendirilmek ve benim dileğimi yapmak demektir. Bilmek kanunumu anlamaktır, bilmek sevmektir. (282, 19 – 22)

19. Bugün ruhsal bilgisizliğiniz öyle büyüktür ki, öbür dünyaya göçenlere: "Zavallı adam öldü, her şeyini geride bıraktı ve ebediyen gitti" diyorsunuz.

20. O ölü insanların size ruhsal dünyadan nasıl bir acımayla baktıklarını, sizin böyle konuştuğunuzu duyduklarında, keşke bilseydiniz. Bilgisizliğiniz karşısında onların sizin için hissettikleri acıma duygusudur! Eğer onları sadece bir an bile görebilseydiniz, diliniz tutulurdu ve bu hakikatten çok etkilenmiş olurdunuz! (272, 46 - 47)

21. Maddi şeylere değerinden daha çok değer verdiniz, ruhaniyet konusunda ise hiç bir şey bilmek istemediniz. Dünyaya olan sevginiz öyle büyüdü ki, hatta siz mümkün olduğu kadar ruhaniyetle ilgili şeyleri inkâr etmeye çabaladınız, çünkü bu bilginin sizin dünyadaki uygarlığınıza zıt düştüğünü sanıyorsunuz.

22. Ruhaniyet konusundaki bilginin insanlığın uygarlığını hem ahlâk açısından, hem de bilim açısından etkilemediğini size söylüyorum. Tam tersine, o (ruhaniyetin) ışığı insanlara şu an bilimin henüz ondan bihaber olduğu sonsuz bilgi zenginliğini vahiy eder.

23. İnsanlık, ruhen gelişmenin basamaklarında yukarı çıkmayı reddettiği sürece, Babası'nın kucağında en büyük mutluluğu veren Tanrı'nın çocuğu olmanın gerçek görkemine – sevgisinden, ruhi yükselişinden ve bilgisinden dolayı ruhumun onurlu çocuğu – ulaşamayacak. (331, 27 – 29)

Özveriye, Gayrete ve Sorumluluğa Karşı İsteksizlik

24. Eğer insanlık bilgisizliğine inatla bağlı kalmasaydı, o zaman onun bu dđnyadaki yaşamı başka olurdu. Fakat insanlar kanunlarına karşı geliyorlar, onlar için belirleneni lanetliyorlar ve benimle eserimde birlikte çalışmak yerine, kanunlarımdan kaçınmakla kendi isteklerini gerçekleştirmek için bir fırsat arıyorlar.

25. Size şunu da sđylđyorum: Eğer insanlar bđtđn davranışlarını iyice incelemiş olsalardı, her adımda bana karşı geldiklerinin farkına varırlardı.

26. Kutsamalarımı insanlara yağdırdığım zaman, insanlar bencilleşiyorlar; onlara yaşam zevkini tatmalarına izim verdiğimde, uarlı çılgın yaşama kendilerini veriyorlar; onların ruhlarını gđlendirmek için gđlerini sınıadığım zaman, isyan ediyorlar; onları arıtmak için acıların kâsesinin onların dudaklarına ulaşmasını sağladığım zaman, hayatı lanetleyip imanlarının eriyip gittiğini hissediyorlar; onların omuzlarına bđyđk bir ailenin yđkđnđ yđklediđim zaman, çaresizliğe kapılıyorlar ve onların yakınlarından birisini bu dđnyadan gđmesini sağladığım zaman, beni bu haksızlık diye suçluyorlar.

27. Asla benimle aynı fikirde değilsiniz, asla sınavlarınız anında adımı kutsadığınızı gđrmđyorum, ne de yarattığım eserde birlikte çalışmaya uğraştığınızı gđrđyorum. (117, 55 – 57)

28. İnsanların içine bđyđklđk koydum, ama o bđyđklđk bu dđnyada abaladığınız bđyđklđk değil. O sđzđnđ ettiğim bđyđklđk, fedakârlık, alakgđnđllđlđk ve merhamettir. İnsanlık sđrekli bu bđyđklđklerden kaçıyor ve bđylelikle Baba'nın ona çocuğu olarak vermiş olduğu gerçek bđyđklđk ve onura sırtını çeviriyor.

29. Alakgđnđllđlđkten o size zavallılık anlamına geldiği için kaçıyorsunuz. Sınavlardan kaçıyorsunuz, đnkđ sefalet, onun ruhunuzu özgürlđe kavuşturduğunu kavramadan, sizi korkutuyor. Ruhaniyetten de kaçıyorsunuz, đnkđ o bilgiye dalmanın boşuna zaman harcama olduğunu sanıyorsunuz. Bđylelikle insan biliminden daha yuce bir işığı hor gđrdđğđnđzđ kavramıyorsunuz.

30. Ondan dolayı size birçoklarının beni sevdiğini iddia etmelerine rağmen, beni sevmediklerini ve bana inandıklarını iddia etmelerine rağmen, bana imanı olmadıklarını sđyledim. Onlar benim izimden gitmeye hazır olduklarını sđylemekle çok ileriye gittiler, ama onlar benim izimden armıhsız gitmek istiyorlar. Fakat ben onlara izimden gitmek isteyen herkesin armıhını yđklenmesi gerektiğini sđyledim. armıhını sevgiyle sırtlanan kişi, sonsuz yaşama dirilmek için bu dđnyada son nefesini vereceği dağın doruğuna ulaşacak. (80, 37 – 39)

31. İnsanlar, bugđn çevresini saran sefilliği yok etmek yerine, o sefillikten en bđyđk çıkar sağlamaya niyetliler.

32. Neden insanlar ruhlarına layık olan ve onları daha temiz duygulara ve çabalara yđnlendiren ideallerle yukarıya doğru ruhen gelişmediler? đnkđ lđmlđ gđzlerinin gđrebileceđi şeylerden daha fazlasına bakmak istemediler, yani onların dertlerinden, dđnyevi eğlencelerinden ve materyalist bilimlerinden ötesine bakmak istemediler.

33. İnsanlar, onlara verilen bu dđnyadaki zamanlarını mđmkđn olduğu kadar çok zenginlik ve eğlencelerle geçirmek için – vđcudun yaşamı sona erdiği anda, her şeyin sona erdiği dđřđncesiyle - kullandılar.

34. İnsanlar kendilerini yukarıya doğru ruhen geliştirmek ve kendilerine Tanrı'nın çocukları olarak bakmak yerine, bilgisizliklerinin gururuyla daha aşağıdaki yaratıkların seviyesine iniyorlar ve onların

vicdanı Tanrı'dan ve ruhsal yaşamdan bahsettiği zaman, Tanrı'nın adaletinin korkusu onlara hâkim oluyor ve onlar içlerindeki (vicdanın) sesini, uyarıların sesine kulak asmadan, susturmayı yeğliyorlar.

35. İnsanlık ne kendi varlığı, ne de ruhsal ve fiziksel durumu hakkında derin derin düşündü. Böyle yaşadığı ve düşündüğü sürece, o toz ve sefillik olmaktan başka ne olabilir? (207, 18)

36. Her devirde kanunlarımın açıklaması olan öğretim size ışığın yolu, ruha doğru açılan garantili bir gedik gibi gelir. Yine de insanlar onlara verilen irade özgürlüğünü kullanarak ve kendi yollarında gitme arzusuyla hep materyalizmin kolay yolunu seçtiler. Bazıları ise ruhaniyete yönlendiren vicdanın sesini tamamen duymamazlıktan geldiler; diğer insanlar ise sağlam adımlarla ruhaniyetin yolunda gittiklerine inanmak için kültler ve ritüeller yarattılar. Aslında onlar aynı şekilde adımları ve sözlerimi hayatlarından uzaklaştırmış olanlar gibi bencildirler. (213, 51)

37. Yollar açıldı ve bana gelmek isteyen herkese kapı açıktır.

38. Yol dardır, bunu siz çoktan beri biliyorsunuz. Hiç kimse kanunum ve talimatlarımın son derece temiz ve değişmez olduğunu bilmediğini söyleyemez öyle ki, hiç kimse onları kendi rahatlığına ve dileğine göre değiştirmeyi düşünmesin.

39. Geniş yol ve ardına kadar açık kapılar ruhunuzu ışığa, barışa ve ölümsüzlüğe götüren yol olmak dışında her şeydir. Geniş yol, azgınlığın, itaatsizliğin, gururun ve materyalizmin yoludur. Bu yola insanların çoğunluğu ruhsal sorumluluk ve içlerindeki vicdanlarının yargısından kurtulmak çabasıyla koyulurlar.

40. Bu (geniş) yol ne gerçek, ne de mükemmel olduğu için sonsuz olamaz. Ondandır dolayısıyla bu yol bütün insancıl şeylerin sınırlı olduğu gibi sınırlı olduğu için insanlık yolun sonuna ulaşacak ve orada duraklayıp dehşetle yolun sonundaki uçuruma eğilip bakacak. O zaman çoktan beri gerçek yoldan uzaklaşanların kalbinde kargaşalık patlayacak.

41. Bazı insanlar pişmanlık duyacaklar ve bu yolla kendilerini kurtarmak için yeteri kadar ışık bulacaklar. Diğerlerinde ise haksızlık ve mantıksız saydıkları sonuç karşısında şaşkınlık kendisini gösterecek. Öbürleri ise Tanrı'ya hakaret edip isyan edecekler. Fakat size doğrusunu söyleyeyim, bu ışığa geri dönüşün başlangıcı olacak. (333, 64 – 68)

İnsanların Ruhsal Sefilliği

42. Yarattığım şeylerde yanılmadım; insanlık yine de onun için belirlenmiş olan yoldan ve yaşamdan saptı. Ama o bütün mirasını boşa harcayan "yitik oğul" gibi yakında bana geri dönecek.

43. O bilimiyle yeni bir dünya, sahte bir krallık yarattı. Kanunlar koydu, taht kurdu ve kendisini taç ve asasıyla donattı. Fakat onun görkemi ne kadar geçici ve aldatıcıdır. Adaletimin hafif bir nefesi temellerini sarmaya ve bütün krallığını yıkmaya yeter. Ama barışın, adaletin ve sevginin krallığını kazanmayı beceremeyen insanlığın kalbi onlardan uzaktır.

44. İnsan eserlerinin sunduğu eğlenceler ve tatminler sadece düşünseldir. Kalplerini acılar kemirir, huzursuzluk ve hayâl kırıklığı tebessüm maskesinin ardında gizlenir.

45. İnsan hayatını bu hale getirdiler ve ruhun yaşamı ve onu yöneten kanunları konusuna gelince ise onlar tersine çevrildiler, çünkü ruhu canlandıran güçler ve elementlerin olduğunu unuttular. O

güçlerle sınavlara ve ayartmalara dayanmak ve mükemmelleşme yolunda bütün engelleri ve zor durumları yenmek için insan onlarla bağlantı içinde olmak zorundadır.

46. Sonsuzluktan her ruha ulaşan ışık kral gezegen güneşten gelmez; ruhun öbür dünyadan aldığı güç dünyanın akıntısı değildir; ruhun bilgiye karşı susuzluğunu gideren sevginin, hakikatin ve sağlığın kaynağı sizin denizleriniz ve kaynaklarınız değildir; etrafınızı saran atmosfer sırf maddi değildir, o insan ruhunun doğrudan bütün varlıkların yaratıcısından, yaşamı yaratandan ve mükemmel ve değişmez kanunlarıyla yönetenden aldığı yayılma, nefes ve ilhamdır.

47. Eğer insanlık biraz iyi niyetini hakikatin yoluna geri dönmek için kullansaydı, o zaman barışın okşayışını teşvik olarak hemen hissederdi. Ama her ne zaman ruh maddenin etkisi altında maddeleşirse, onun pençelerine yenik düşer ve bu yaşamın efendisi, gemiyi yönlendiren kaptanı olmak yerine insan zaaflarının ve eğilimlerinin kölesi olur ve fırtınada gemi kazasına uğrar.

48. Ben size çoktan tıpkı vücudun giyimden daha önemli olduğu gibi, ruhun vücuttan daha önemli olduğunu söyledim. Sahip olduğunuz vücut sadece ruhunuzun geçici bir giyimidir. (80, 49 – 53)

49. Ah, eğer bütün insanlar bu devrin yükselen ışığını görmek isteseydiler, ne kadar çok ümit kalplerinde olurdu! Ama onlar uyuyorlar. Onlar her gün kral gezegen güneşin yolladığı ışığı almayı bile bilmiyorlar – o ışık Yaratan'ın saçtığı ışığın kopyası gibidir.

50. Yaratıkların güzelliklerine duyarsız insanlar birkaç an duraklayıp bana teşekkür etmeden, o ışık sizi okşuyor ve her günlük yaşam mücadelenize uyandırıyor. Görkem yanlarından onlar farkında olmadan geçebilirdi, çünkü insanlar hep dertlerle uyanıyorlar ve bende ruhsal gücü aramak için dua etmeyi unutuyorlar.

51. Aynı şekilde vücutları için gücü doğanın kaynaklarında çok az arıyorlar. Hepsi telaş içinde dolanıyorlar ve bilmeden didiniyorlar, gözlerinin önünde belli bir hedef olmaksızın hücum ediyorlar. Tam böyle bir duygusuz ve anlamsız yaşam mücadelesi içinde ruhlarını maddeleştirdiler ve bencilleştirdiler.

52. Hayatın ışığı olan ruhun kanunları unutulduğu zaman, insanlar birbirlerini yok ediyorlar, öldürüyorlar ve vicdanın sesini duymadan, saygısızca, derin derin düşünmek için duraklamadan ekmeği çalışıyorlar.

53. Fakat birisi onlara şimdiki yaşamları hakkında nasıl karar verdiklerini sorsaydı, hemen insanların geçmiş zamanlarda şimdiki gibi ışığın yayılmadığı ve bilimin onlara o kadar çok gizemleri beyan etmediği yanıtını verirlerdi. Ama onlar yüzlerindeki mutluluğun maskesiyle söylemek zorunda olurlardı, çünkü kalplerinde bütün ruhsal acı ve sefillikleri gizlemek zorunda olurlardı. (104, 33 – 34)

54. Ruhunu dünyaya gelmesi ve insan olması için yolladım öyle ki, dünyada var olan her şeyin prensi ve efendisi olsun, köle ve kurban olmasın, ne de şimdi gördüğüm gibi sıkıntı çekmesin. İnsanlık ihtiyaçlarının, tutkularının, kötü alışkanlıklarının ve bilgisizliğinin kölesidir.

55. İnsan, ruhi yükselişinin eksikliğinden dolayı dünya yolunda acıların, hataların ve bahtsızlığının kurbanıdır. O hakkı olan mirasından bihaber olduğu için ve hiç bir şeye sahip değilmiş gibi davrandığı için yoksuldu.

56. Bu insanlık uyanmak zorundadır öyle ki, o ruhsal yaşamın kitabını incelemeye başlasın ve sonra nesilden nesile bu düşünce dünyasının aktarılması yoluyla yakında kutsanmış sözlerimin gerçekleştiği tohum görünsün.

57. Size insanlığın günün birinde ruhsal gelişmeye ulaşacağını ve bütün yaratıklarla ahenk içinde yaşayacağını ve onun ruhu, akli ve kalbi ahenkli adımlarla gideceğini söyledim. (305, 9 – 11)

Yanlış Dünyevi Davranışlar ve Onların Sonuçları

58. Ben insanları dünyanın definelerinden dolayı savaşa karışıp birbirlerini öldürdüklerini gördüğüm zaman, onları değersiz şeyler için kavga eden hep küçük çocuklarla kıyaslamaktan edemiyorum. Çocuklar hâlâ birazcık güç veya biraz altın için pençelesen insanlardır. Bu varlıkların diğer insanların içinde sakladıkları erdemlere kıyasla ne anlamı vardır?

59. İnsanların kalbine nefreti ekmekle milletlerin aralarını bozan insan, hayatını her şeyi içeren kardeşliği ekmeye adayan insanla kıyaslanamaz. İnsanların acılarına neden olan insan, hayatını insanların acılarını dindirmek için adayan insanla kıyaslanamaz.

60. İnsanlık başlangıçtan beri bir tahtın ne kadar değersiz olduğunu görmüş olmasına rağmen, her insan bu dünyada bir tahtın hayalini kuruyor.

61. Size krallığımda bir yer vaat ettim, ama ona sahip olmak isteyenler çok az, çünkü insanlar, göksel krallığın kralının en aşağıdaki hizmetkârı bu dünyadaki en güçlü kraldan daha yüksekte olduğunu anlamıyorlar.

62. İnsanlar henüz küçük çocuklardır; fakat büyük felaket geldiğinde onlara kısa zamanda çok şey yaşatacak ki, onlar çocukluktan yakında erginliğe ulaşacaklar. Ve o zaman tecrübelerinin meyvesiyle donatılmış olarak: „Jesus, Babamız haklıydı, O’na gidelim“ diye seslenecekler. (111, 3 – 7)

63. İnsanlar bu dünyada ölümsüzlüğe çabalyorlar ve onu maddi eserlerle kazanmaya çalışıyorlar, çünkü dünyasal şöhret – o geçici olsa da – göze batıyor ve ruhun şöhretini onun varlığından şüphelendikleri için unutuyorlar. O insanların gözünün önüne şüphenin perdesini örten şey imanın azlığından ve ruhi gelişmenin eksikliğinden gelir. (128, 45)

64. İnsanların gelişmesi, ilerlemesi, bilimi ve uygarlığı asla insanda en yüce ve en asil olan ruhun yükselişini amaçlamadı. Onların çabaları, hırsları, arzuları ve endişeleri hep bu dünyayı amaçlıyordu. Bu dünyada insanlık bilgiyi aradı, burada defineleri topladı, burada eğlenceleri, şerefleri, mükâfatlandırmaları, itibarları ve ödüllendirmeleri sağladı ve burada görkemini bulmak istedi.

65. Onun için size söylüyorum: Doğa adım adım kendi kanunundaki daha ince gelişime ve mükemmelleşmeye doğru durmadan ilerlerken, insanlık geride kaldı ve ilerlemedi. Bu dünyadaki

hayat yolunda rastladığı kaderinin sillesi, sınavları, engelleri ve darbeleri bundan dolayıdır. (277, 42)

66. Sizin özlemlerinizin olmasını, gayretli olmanızı, büyük, güçlü ve bilge olmanın hayâllerini kurmanızı istiyorum, ama onlar ruhun sonsuz erdemleri olsun.

67. Çünkü onlara ulaşmak için merhamet, alçakgönüllülük, affetmek, sabır, yüce ruhluluk, kısacası sevgi gibi bütün erdemler gereklidir. Ve bütün erdemler ruhu yükseltir, artırır ve mükemmelleştirir.

68. Bu zavallı dünyada, bu geçici yurttan insan büyük, güçlü, zengin veya bilgili olmak için bencil, hileli, intikamcı, gaddar, vurdumduymaz, barbar ve kibirli olmak zorundaydı ve bütün bunların hepsi onu hakikatin, sevginin, barışın, gerçek bilgeliğin ve adaletin tam zıttı yapmak zorundaydı. (288, 32)

69. Eğer insan kendisini ruhen keşfederse, o zaman içinde Babası'nın varlığını hisseder. Fakat o ne kim olduğunu, ne de nereden geldiğini bilmezse, kendisini benden uzak, yabancı, ulaşılması imkânsız hisseder veya duygusuz kalır.

70. Sadece uyanık bir ruh hakikatin krallığına dalabilir. İnsanlık sadece bilimi yoluyla onu keşfedemeyecek.

71. İnsanların bilgi, şöhret, güç, zenginlik ve kudrete çabaladıklarını görüyorum ve her şeye ulaşmak için size araçları sunuyorum, ama gerçek, temel özellikleri, ruhi hakikati sunuyorum, yüzeysel, dünyanın düzenbaz, geçici ve aldatıcı şeylerini değil.

72. Eğer insanlık kendisini maddeye verirse ve kendisini bu dünyanın küçük uzayı gibi küçük uzayına kapatırsa, o zaman yoksul, sınırlı ve ruhu baskı altında olacak. Sahip olduğu veya bildiği şeylerden başka onun için hiçbir şey yoktur. O zaman onun her şeyi kaybetmesi gerekli olacak öyle ki, gözlerini hakikate açsın ve yanılığını gördükten sonra bakışını sonsuzluğa çevirsin. (139, 40 – 43)